

Received: May 30, 2025

Revised: November 29, 2025

Accepted: November 30, 2025

การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี

The Perception of Social Security Benefits Among Insured Persons Under Section 33
in Prachinburi Province

นพธร อินทรธรรม (Natasorn Intharatham)^{1*}

เอนก ประดิษฐ์ารมณ (Anek Pradittharom)²

*Corresponding Author: pratsanun@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ทั้ง 7 กรณี ได้แก่ กรณีเจ็บป่วย กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีเสียชีวิต กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน และ 2) เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ 0.959 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการหาความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามลักษณะประชากร พบว่า

¹ นักศึกษาคณะพัฒนาศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

(Students of the Faculty of Human Resource Development, Ramkhamhaeng University)

² อาจารย์คณะพัฒนาศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

(Faculty Member, Faculty of Human Resource Development, Ramkhamhaeng University)

ผู้ประกันตนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ประกันตนที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ การรับรู้ สิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคม

Abstract

This research article aims to: 1) study the level of perception regarding the benefits of the Social Security Fund among insured persons under Section 33 in Prachinburi Province across seven benefit categories—namely, sickness, maternity, disability, death, child allowance, old-age pension, and unemployment; and 2) compare the perception of Social Security Fund benefits among insured persons under Section 33 in Prachinburi Province according to demographic characteristics, including gender, age, education level, and length of time insured. This study employs a quantitative research method. The sample consists of 400 insured persons under Section 33 residing in Prachinburi Province. The research tool used was a multiple-choice questionnaire with a reliability coefficient of 0.959. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way ANOVA.

The findings revealed that: 1) the overall perception level of Social Security Fund benefits among insured persons under Section 33 in Prachinburi Province was moderate; and 2) when comparing the perception levels based on demographic characteristics, it was found that there were no statistically significant differences at the .05 level in perception among groups classified by gender, education level, and length of insurance. However, a statistically significant difference at the .05 level was found among groups classified by age

Keywords: Perception, Benefits, Social Security Fund

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กองทุนประกันสังคมเป็นกลไกสำคัญด้านการคุ้มครองทางสังคมของประเทศไทย โดยมีพัฒนาการเริ่มต้นจากพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐานให้แก่ลูกจ้าง เช่น การเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ ชราภาพ และการเสียชีวิต ต่อมาสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

อย่างรวดเร็วทำให้ต้องปรับปรุงกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงมีการตราพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 (พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533, 2533) และมีการปรับปรุงเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง จนถึงฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2558 เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อสภาพการณ์ด้านแรงงานและความมั่นคงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม แม้โครงสร้างกฎหมายและการบริหารจัดการกองทุนจะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาสำคัญที่ยังคงดำรงอยู่คือ ระดับการรับรู้และความเข้าใจของผู้ประกันตนเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงทั้ง 7 กรณี ส่งผลให้ผู้ประกันตนบางส่วนไม่สามารถเข้าถึงสิทธิที่ตนควรได้รับอย่างแท้จริง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายฉบับสนับสนุนประเด็นดังกล่าว เช่น งานของลัดดาวรรณ วางมือ (2563) ที่ศึกษาผู้ประกันตนในจังหวัดสุโขทัย พบว่า ระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนอยู่ในระดับน้อย ขณะที่อรสา ศรีอารีย์กุลชัย และเสาวภา เมืองแก่น (2566) พบว่า ผู้ประกันตนในสำนักงานประกันสังคมเขต 11 มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทั้ง 7 กรณี ในระดับปานกลาง สะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาเรื่องการรับรู้สิทธิประโยชน์เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นในหลายพื้นที่ของประเทศไทย และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเข้าถึงสิทธิของผู้ประกันตน

เมื่อพิจารณาบริบทของจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งมีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน 3,147 แห่ง และมีผู้ประกันตนทั้งสิ้น 148,676 คน พบว่า การใช้บริการสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในแต่ละประเภท โดยจากข้อมูลสถิติการใช้สิทธิประโยชน์ระหว่างปี 2565-2567 แสดงให้เห็นว่า สิทธิประโยชน์กรณีสงเคราะห์บุตรเป็นสิทธิที่มีการใช้บริการสูงที่สุดอย่างต่อเนื่อง โดยมีจำนวนการใช้สิทธิตั้งแต่ 102,517-198,106 ครั้งต่อปี คิดเป็นร้อยละ 55 ของจำนวนการใช้สิทธิทั้งหมด ขณะที่สิทธิประโยชน์กรณีอื่นที่มีความสำคัญไม่น้อยกว่า เช่น ทูพพลภาพ ตาย และชราภาพ กลับมีผู้ใช้สิทธิจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับจำนวนผู้ประกันตนทั้งหมด และยังพบแนวโน้มความผันผวนของการใช้สิทธิในบางประเภท เช่น สิทธิประโยชน์กรณีเจ็บป่วยและว่างงานที่ลดลงอย่างมากในปี 2566 ก่อนจะเพิ่มสูงขึ้นในปี 2567 (สำนักงานแรงงานจังหวัดปราจีนบุรี, 2565-2567) ซึ่งอาจสะท้อนถึงระดับการรับรู้ ความเข้าใจ หรือความสามารถในการเข้าถึงสิทธิของผู้ประกันตนที่ยังไม่สม่ำเสมอ

นอกจากนี้ จังหวัดปราจีนบุรียังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนมาตรา 33 โดยเฉพาะ ทำให้ยังขาดข้อมูลเชิงประจักษ์ว่าผู้ประกันตนมีความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมในการเข้าถึงสิทธิในระดับใด ดังนั้น ความจำเป็นในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี” จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อสำรวจระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ซึ่งผลการศึกษาจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ และการส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับหน่วยงานภาครัฐ สถานประกอบการ และ

ผู้ประกันตนเอง อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และการคุ้มครองแรงงานในจังหวัด
ปราจีนบุรีอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัด
ปราจีนบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ใน
จังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามลักษณะประชากร

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

การรับรู้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของบุคคลต่อการดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก การรับรู้ของแต่ละ
บุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ที่ได้รับและการประเมินค่าสิ่งที่รับรู้ในการที่จะเข้าใจ
เหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

องค์ประกอบและกระบวนการของการรับรู้

ดนยา ชัยมงคล (2554) กล่าวว่า องค์ประกอบของการรับรู้ ประกอบด้วย

1. สิ่งเร้า ได้แก่ วัตถุ แสง เสียง กลิ่น รสต่าง ๆ
2. อวัยวะรับสัมผัส ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง ถ้าไม่สมบูรณ์จะทำให้สูญเสียการรับรู้ได้
3. ประสาทในการรับสัมผัสเป็นตัวกลาง ส่งกระแสประสาทจากอวัยวะรับสัมผัสไปยังสมอง

ส่วนกลาง เพื่อการแปลความต่อไป

4. ประสบการณ์เดิม การรู้จัก การจำได้ ทำให้การรับรู้ได้ดีขึ้น
5. ค่านิยม ทัศนคติ
6. ความใส่ใจ ความตั้งใจ
7. สภาพจิตใจ อารมณ์ เช่น การคาดหวัง ความตั้งใจ เสียใจ
8. ความสามารถทางสติปัญญา ทำให้รับรู้ได้เร็ว

ภารดี เทพคาย (2564) กล่าวว่า กระบวนการรับรู้เกิดขึ้นได้จะต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการ
ดังนี้

1. สิ่งเร้า (stimulus) ที่จะทำให้เกิดการรับรู้ เช่น สถานการณ์ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมรอบกายที่เป็น
คน สัตว์ และสิ่งของ

2. ประสาทสัมผัส (sense organs) ที่จะทำให้เกิดความรู้สึก เช่น ตามองเห็น หูได้ยิน จมูกได้กลิ่น สัมผัสรับรู้รส และผิวหนังรู้สึกร้อนหนาว
3. ประสบการณ์ หรือความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเร้าที่สัมผัส
4. การแปลความหมายของสิ่งเร้าที่สัมผัส โดยสมองจะทำหน้าที่ทบทวนประสบการณ์หรือความรู้เดิมว่าสิ่งเร้านั้นคืออะไร

นอกจากนี้ ขวัญรัตน์ เป้ารัมย์ (2560) ได้กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งการรับรู้ปัจจัยที่ช่วยในการตัดสินใจของมนุษย์ ในการเลือกรับข่าวสารที่ตรงกับความต้องการ และประโยชน์ที่จะได้รับ โดยมีกระบวนการรับรู้ใน 4 แนวทาง ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับข้อมูล
2. การเลือกให้ความสนใจ
3. การเลือกกรับรู้และตีความ
4. การเลือกจดจำ

2. แนวคิดและหลักการประกันสังคม

หนังสือแนวคิด และหลักการประกันสังคม (สำนักงานประกันสังคม, 2544) ได้อธิบายลักษณะสำคัญของการประกันสังคมไว้ ดังนี้

1. มีการบริหารทางการเงินโดยวิธีการจัดเก็บเงินสมทบซึ่งโดยปกติมักมาจากการสมทบของนายจ้างและลูกจ้าง ทั้งนี้ รัฐจะเข้ามามีส่วนร่วมในการจ่ายเงินสมทบหรือให้เงินอุดหนุนอื่น ๆ ด้วย หรือไม่ก็ได้
2. การเข้าร่วมในโครงการจะเป็นลักษณะแบบบังคับ ซึ่งมีข้อยกเว้นน้อยมาก
3. รายได้จากเงินสมทบจะเก็บรวบรวมอยู่ในรูปกองทุนพิเศษ ซึ่งต้องนำไปเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับประโยชน์ทดแทน และค่าใช้จ่ายในการบริหาร
4. เงินส่วนเกินไม่จำเป็นต้องนำมาใช้จ่ายสำหรับประโยชน์ทดแทนในปัจจุบัน แต่จะนำไปลงทุนเพื่อให้เกิดดอกผลต่อไป
5. สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนจะขึ้นอยู่กับประวัติการจ่ายเงินสมทบ โดยไม่ต้องมีการตรวจสอบความจำเป็นหรือการตรวจสอบรายได้แต่อย่างใด
6. อัตราเงินสมทบและอัตราประโยชน์ทดแทนจะมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้ประกันตน
7. การประกันกรณีบาดเจ็บจากการทำงาน โดยทั่วไปจะมาจากการสนับสนุนทางการเงินจากนายจ้างแต่เพียงผู้เดียว โดยอาจมีรัฐช่วยจ่ายเงินอุดหนุน

3. สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม

สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม 7 กรณี (สำนักงานประกันสังคม, 2567) มีดังนี้

1. กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

เงื่อนไข : ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน ภายในระยะเวลา 15 เดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ (จ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ก่อนเดือนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย)

1.1 การส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค

ผู้ประกันตนมีสิทธิตรวจสุขภาพที่จำเป็นและเหมาะสมตามช่วงอายุ ที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด สามารถเข้ารับบริการที่สถานพยาบาลตามสิทธิการรักษา หรือสถานพยาบาลอื่นที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนดในการให้บริการส่งเสริมสุขภาพป้องกันโรคแก่ผู้ประกันตน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

1.2 ค่าบริการทางการแพทย์

1.2.1 กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ที่เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิ ผู้ประกันตนไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

1.2.2 กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉิน ไม่สามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ

- ผู้ป่วยนอก เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

- ผู้ป่วยใน เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ภายในระยะเวลาไม่เกิน 72 ชั่วโมง (นับรวมวันหยุดราชการ) ค่าห้องและค่าอาหารเบิกได้ไม่เกินวันละ 700 บาท

1.2.3 เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของเอกชน

- ผู้ป่วยนอก เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 1,000 บาท

- ผู้ป่วยใน เบิกค่ารักษาพยาบาลได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด ภายในระยะเวลาไม่เกิน 72 ชั่วโมง (นับรวมวันหยุดราชการ) ค่าห้องและค่าอาหารเบิกได้ไม่เกินวันละ 700 บาท

1.2.4 กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต สามารถเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลเอกชนอื่นที่ใกล้เคียงได้ทุกแห่งที่มีใช้สถานพยาบาลตามสิทธิการรักษาพยาบาล ผู้ประกันตน ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย โดยสำนักงานจะรับผิดชอบค่าบริการทางการแพทย์จนพ้นภาวะวิกฤตภายใน 72 ชั่วโมง (นับรวมวันหยุดราชการ) ให้แก่สถานพยาบาลที่รักษา และกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับบริการทางการแพทย์จนพ้นภาวะวิกฤตแล้ว จะส่งตัวไปเข้ารับการรักษาต่อ ณ สถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดสิทธิ

1.3 ค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

1.4 กรณีบำบัดทดแทนไต กรณีปลูกถ่ายไขกระดูกกรณีเปลี่ยนอวัยวะกระเจกตา การผ่าตัดปลูกถ่ายหัวใจ ปอด ตับ ตับอ่อน และกรณีปลูกถ่ายอวัยวะมากกว่าหนึ่งอวัยวะพร้อมกัน ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

1.5 ค่าบริการทางการแพทย์กรณีทันตกรรม

1.5.1 ถอนฟัน อุดฟัน ขูดหินปูน และผ่าตัดฟันคุด ได้รับเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นไม่เกิน 900 บาทต่อปีปฏิทิน กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ในสถานพยาบาลที่ทำความตกลงกับสำนักงานไม่ต้องสำรองจ่าย ผู้ประกันตนจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ เฉพาะส่วนเกินจากสิทธิที่ได้รับ

1.5.2 ใส่ฟันเทียมชนิดถอดได้บางส่วน ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- 1) 1-5 ซี่ ได้รับเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 1,300 บาท
- 2) มากกว่า 5 ซี่ ได้รับเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 1,500 บาท

1.5.3 ใส่ฟันเทียมชนิดถอดได้ทั้งปาก ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- 1) ชนิดถอดได้ทั้งปากบนหรือล่างเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 2,400 บาท
- 2) ชนิดถอดได้ทั้งปากบนและล่างเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 4,400 บาท

กรณีใส่ฟันเทียม สามารถเบิกใช้สิทธิได้ใหม่หลังจากพ้นระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ใส่ฟันเทียม

1.6 เงินทดแทนการขาดรายได้ ต้องหยุดงานตามคำสั่งแพทย์ หากหมดสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้างในวันลาป่วยตามกฎหมาย จะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ร้อยละ 50 ของ*ค่าจ้าง ครั้งละไม่เกิน 90 วัน และไม่เกิน 180 วันต่อปีปฏิทิน เว้นแต่ป่วยด้วยโรคเรื้อรังจะได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ไม่เกิน 365 วันต่อปี

2. กรณีคลอดบุตร

เงื่อนไข : ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 เดือน ภายในระยะเวลา 15 เดือน ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ (จ่ายเงินสมทบครบ 5 เดือน ก่อนเดือนที่คลอดบุตร)

2.1 ค่าตรวจและค่าฝากครรภ์ เท่าที่จ่ายจริง จำนวน 5 ครั้ง ไม่เกิน 1,500 บาท ดังนี้

- อายุครรภ์ไม่เกิน 12 สัปดาห์ เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 500 บาท
- อายุครรภ์มากกว่า 12 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 20 สัปดาห์ เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 300 บาท
- อายุครรภ์มากกว่า 20 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 28 สัปดาห์ เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 300 บาท
- อายุครรภ์มากกว่า 28 สัปดาห์ แต่ไม่เกิน 32 สัปดาห์ เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 200 บาท
- อายุครรภ์มากกว่า 32 สัปดาห์ขึ้นไป เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 200 บาท

2.2 ค่าคลอดบุตร สามารถคลอดบุตรที่สถานพยาบาลใดก็ได้ จะได้รับเงินค่าคลอดบุตรเหมาจ่าย จำนวน 15,000 บาท (เบิกได้ไม่จำกัดจำนวนครั้ง)

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบสิทธิประโยชน์กรณีคลอดบุตรของผู้ประกันตนชาย/หญิง

สิทธิประโยชน์	ผู้ประกันตนหญิง	ผู้ประกันตนชาย
ค่าตรวจและค่าฝากครรภ์	✓	✓
ค่าคลอดบุตร	✓	✓
เงินสงเคราะห์การหยุดงาน	✓	×

ผู้ประกันตนชาย กรณีมีภริยาจดทะเบียนสมรส หรือกรณีอยู่กินฉันสามีภริยาโดยเปิดเผยและไม่
มีภริยาอื่นที่จดทะเบียนสมรส จะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน กรณีบิดาและมารดาเป็นผู้ประกันตน ให้ใช้สิทธิฝ่าย
ใดฝ่ายหนึ่ง

2.3 เงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้าง เป็นเวลา
90 วัน (เบิกได้ไม่เกิน 2 ครั้ง)

3. กรณีทุพพลภาพ อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

เงื่อนไข : ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน ภายในระยะเวลา 15 เดือน ก่อนทุพพล
ภาพ (จ่ายเงินสมทบครบ 3 เดือน ก่อนเดือนที่ทุพพลภาพ)

3.1 เงินทดแทนการขาดรายได้

3.1.1 กรณีทุพพลภาพระดับความสูญเสียรุนแรง (การสูญเสียตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป) ได้รับ
เงินทดแทนการขาดรายได้เป็นรายเดือนตลอดชีวิตในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้าง

3.1.2 กรณีทุพพลภาพระดับความสูญเสียไม่รุนแรง (การสูญเสียตั้งแต่ร้อยละ 35-49) ได้รับ
เงินทดแทนการขาดรายได้ ในอัตราร้อยละ 30 หรือในส่วนที่ลดลง แต่ไม่เกินร้อยละ 30 ของค่าจ้าง ไม่เกิน
180 เดือน ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการ การแพทย์กำหนด

3.2 ค่าบริการทางการแพทย์

3.2.1 กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ

- ผู้ป่วยนอก เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น
- ผู้ป่วยใน ไม่เสียค่าใช้จ่าย โดยสถานพยาบาลจะเป็นผู้เบิกจากสำนักงานประกัน

สังคมโดยตรง

3.2.2 กรณีกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล

ของเอกชน

- ผู้ป่วยนอก เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 2,000 บาท
- ผู้ป่วยใน เบิกค่ารักษาพยาบาลได้เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน 4,000 บาท

3.2.3 กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินวิกฤต สามารถเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลเอกชนอื่นที่ใกล้เคียงได้ทุกแห่งที่มีใช้สถานพยาบาลตามสิทธิการรักษาพยาบาล โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายสำนักงานจะรับผิดชอบค่าบริการทางการแพทย์จนพ้นภาวะวิกฤต ภายใน 72 ชั่วโมง (นับรวมวันหยุดราชการ) ให้แก่สถานพยาบาลที่รักษา

3.2.4 การผ่าตัดปลูกถ่ายอวัยวะ การฟอกเลือด ด้วยเครื่องไตเทียม ค่าอุปกรณ์หรืออวัยวะเทียม จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

3.2.5 ค่าใช้จ่ายในกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพ จ่ายตามประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์อัตราค่าฟื้นฟูของผู้ทุพพลภาพ

3.2.6 ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ เหม่าจ่ายไม่เกินเดือนละ 500 บาท

3.3 กรณีผู้ทุพพลภาพตาย จะได้รับค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีตายให้แก่ทายาท

4. กรณีเสียชีวิต

เงื่อนไข : ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 เดือน ภายในระยะเวลา 6 เดือน ก่อนถึงแก่ความตาย (จ่ายเงินสมทบครบ 1 เดือน ก่อนเดือนที่ถึงแก่ความตาย)

4.1 ค่าทำศพ ได้รับค่าทำศพ 50,000 บาท

4.2 เงินสงเคราะห์การตายให้แก่ทายาท

4.2.1 จ่ายเงินสมทบตั้งแต่ 36 เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 120 เดือน ได้รับในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้าง คุณ 4

4.2.2 จ่ายเงินสมทบตั้งแต่ 120 เดือนขึ้นไป ได้รับในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้างคุณ 12

5. กรณีสงเคราะห์บุตร (สำนักงานประกันสังคม, 2568)

เงื่อนไข : ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 12 เดือนภายในระยะเวลา 36 เดือน ก่อนเดือนที่มีสิทธิ (จ่ายเงินสมทบครบ 12 เดือน ก่อนเดือนที่จะใช้สิทธิ)

เงินสงเคราะห์บุตรเหม่าจ่าย เดือนละ 1,000 บาทต่อบุตรหนึ่งคน คราวละไม่เกิน 3 คน สำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีอายุไม่เกิน 6 ปีบริบูรณ์ กรณีบิดาและมารดาเป็นผู้ประกันตนให้ใช้สิทธิฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

6. กรณีชราภาพ

6.1 เงินบำนาญชราภาพ (จ่ายเป็นรายเดือนตลอดชีวิต)

6.1.1 จ่ายเงินสมทบครบ 180 เดือน ได้รับเงินบำนาญชราภาพในอัตราร้อยละ 20 ของค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบก่อนความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง

6.1.2 จ่ายเงินสมทบมากกว่า 180 เดือน ให้ปรับเพิ่มอัตราเงินบำนาญชราภาพขึ้นอีกร้อยละ 1.5 ต่อระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบครบทุก 12 เดือน

6.1.3 กรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายภายใน 60 เดือน นับแต่เดือนที่รับบำนาญ ให้จ่ายเงินบำเหน็จแก่ทายาทเป็นจำนวนเท่ากับบำนาญชราภาพที่ได้รับเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนเดือนที่เหลือหลังจากผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายจนครบ 60 เดือน

6.2 เงินบำเหน็จชราภาพ (จ่ายเป็นเงินก้อนครั้งเดียว)

6.2.1 จ่ายเงินสมทบต่ำกว่า 12 เดือน ได้รับเงินเท่ากับจำนวนเงินสมทบของกรณีชราภาพ ในส่วนของผู้ประกันตนเพียงฝ่ายเดียว

6.2.2 จ่ายเงินสมทบตั้งแต่ 12 เดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึง 180 เดือน ได้รับเงินเท่ากับจำนวนเงินสมทบของกรณีชราภาพในส่วนของผู้ประกันตนรวมกับเงินสมทบในส่วนของนายจ้างและผลประโยชน์ตอบแทน

7. กรณีว่างงาน

เงื่อนไข : ต้องจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน ภายในระยะเวลา 15 เดือน ก่อนการว่างงาน (จ่ายเงินสมทบครบ 6 เดือนก่อนการว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย)

7.1 กรณีเลิกจ้าง ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้าง ครั้งละไม่เกิน 180 วัน ต่อปีปฏิทิน

7.2 กรณีลาออกหรือสิ้นสุดสัญญาจ้าง ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ในอัตราร้อยละ 30 ของค่าจ้าง ครั้งละไม่เกิน 90 วันต่อปีปฏิทิน

7.3 กรณีว่างงานจากเหตุสุดวิสัย อันเกิดจากอัคคีภัย ภัยพิบัติ หรือกรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันเกิดจากธรรมชาติ ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ ในอัตราร้อยละ 50 ของค่าจ้าง ครั้งละไม่เกิน 180 วัน

4. พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2558

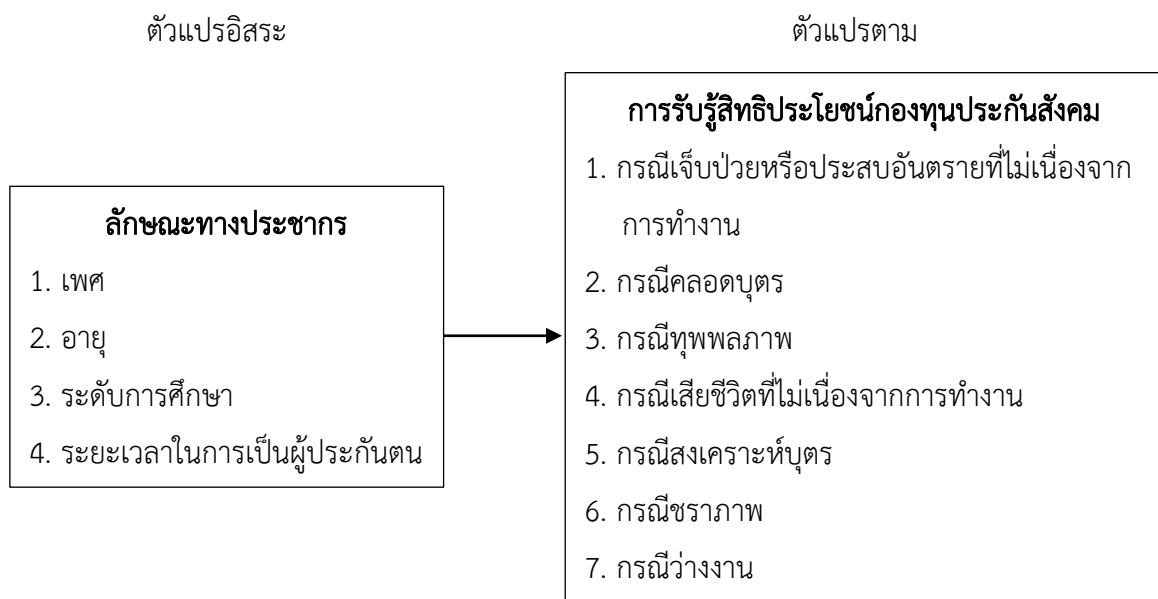
ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2558) ได้กำหนดสิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนไว้ ดังนี้

1. กรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย
2. กรณีคลอดบุตร
3. กรณีทุพพลภาพ
4. กรณีเสียชีวิต
5. กรณีสงเคราะห์บุตร
6. กรณีชราภาพ
7. กรณีว่างงาน

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน เนื่องจากเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีศักยภาพในการอธิบายความแตกต่างของการรับรู้ระหว่างกลุ่มประชากร และสามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจนในเชิงประชากรศาสตร์ เพศอาจสะท้อนถึงบทบาททางสังคมที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้สิทธิ อายุสะท้อนถึงช่วงวัยที่มีความสนใจหรือความจำเป็นต่อสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกัน ระดับศึกษามีผลต่อความสามารถในการเข้าถึงและวิเคราะห์ข้อมูล ส่วนระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนสะท้อนถึงประสบการณ์และโอกาสในการใช้สิทธิประโยชน์ โดยตัวแปรตามคือการรับรู้สิทธิประโยชน์จากกองทุนประกันสังคม 7 กรณี ซึ่งครอบคลุมการคุ้มครองหลักที่ผู้ประกันตนพึงได้รับและเป็นหัวใจของระบบประกันสังคม การศึกษาในมิตินี้จึงจะสามารถสะท้อนภาพรวมของการรับรู้สิทธิอย่างรอบด้าน และนำไปสู่ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาการสื่อสารและการเข้าถึงสิทธิของผู้ประกันตนได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราชินบุรี จำนวน 149,243 คน (ข้อมูลจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดปราชินบุรี ณ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2568)

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราชินบุรี ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการคำนวณจากสูตรของทาโร ยามาเน (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และ

กำหนดความคลาดเคลื่อน เท่ากับ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 399 คน และเพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัยจึงดำเนินการเก็บขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 400 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบใช้ความน่าจะเป็น (probability sampling) เลือกวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ กำหนดสัดส่วนของจำนวนผู้ประกันตนมาตรา 33 ในแต่ละชั้นภูมิ จำแนกตามอำเภอในจังหวัดปราจีนบุรี และสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในแต่ละชั้นภูมิ

เครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ลักษณะเป็นแบบสอบถามที่ใช้มาตรวัดแบบ Rating Scale ตามรูปแบบของ Likert Scale มีคำถามทั้งหมด 39 ข้อ โดยให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวมี 5 ระดับ ใช้ระดับในการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) มีการกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนน ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการนำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของภาษา และความสอดคล้องตรงตามจุดมุ่งหมายตามคำนิยามศัพท์ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยหลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนั้น พบว่า ผลที่ได้มีค่าเท่ากับ 1 นำแบบสอบถามทดลอง (try-out) จำนวน 30 ชุด กับกลุ่มประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับงานวิจัย และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient alpha) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.959

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ใช้สถิติเชิงพรรณนาสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการเป็นผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี อธิบายโดยใช้ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ใช้สถิติเชิงอนุมานในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA) และทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.75 มีอายุอยู่ระหว่าง 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 36 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61 และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน 11 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 52.75 ดังข้อมูลที่ปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี

ลักษณะทางประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	141	35.25
หญิง	259	64.75
รวม	400	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	33	8.25
25-34 ปี	117	29.25
35-44 ปี	144	36.00
45-54 ปี	95	23.75
55 ปีขึ้นไป	11	2.75
รวม	400	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	244	61.00
ปริญญาตรี	144	36.00
สูงกว่าปริญญาตรี	12	3.00
รวม	400	100.00
4. ระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน		
น้อยกว่า 1 ปี	27	6.75
1-5 ปี	71	17.75
6-10 ปี	91	22.75
11 ปีขึ้นไป	211	52.75
รวม	400	100.00

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังข้อมูลที่ปรากฏตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวม จำแนกเป็นรายด้าน

สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม	$\bar{X}$	SD	ระดับการรับรู้
1. กรณีเจ็บป่วย	3.08	0.92	ปานกลาง
2. กรณีคลอดบุตร	3.02	1.14	ปานกลาง
3. กรณีทุพพลภาพ	2.65	1.07	ปานกลาง
4. กรณีเสียชีวิต	2.87	1.11	ปานกลาง
5. กรณีสงเคราะห์บุตร	3.04	1.19	ปานกลาง
6. กรณีชราภาพ	3.02	1.13	ปานกลาง
7. กรณีว่างงาน	2.96	1.11	ปานกลาง
ภาพรวม	2.94	0.96	ปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของ ผู้ประกันตน มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามลักษณะทางประชากร สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรีที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีคลอดบุตร และด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีสงเคราะห์บุตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังข้อมูลที่ปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน
มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวม จำแนกตามเพศ เป็นรายด้าน

สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม	เพศชาย		เพศหญิง		<i>t</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. กรณีเจ็บป่วย	3.03	0.98	3.10	0.89	-0.730	0.466
2. กรณีคลอดบุตร	2.86	1.20	3.10	1.09	-2.094	0.037*
3. กรณีทุพพลภาพ	2.66	1.20	2.64	0.99	0.185	0.853
4. กรณีเสียชีวิต	2.82	1.21	2.90	1.05	-0.676	0.499
5. กรณีสงเคราะห์บุตร	2.83	1.21	3.15	1.16	-2.545	0.011*
6. กรณีชราภาพ	3.01	1.21	3.02	1.09	-0.038	0.970
7. กรณีว่างงาน	2.96	1.17	2.95	1.08	0.009	0.993
ภาพรวม	2.89	1.05	2.96	0.90	-0.689	0.492

* $p < 0.05$

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 จำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีเจ็บป่วย ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีคลอดบุตร ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีเสียชีวิต ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีสงเคราะห์บุตร ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ และด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังข้อมูลปรากฏตามตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน
มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวม จำแนกตามอายุเป็นรายด้าน

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
1. กรณีเจ็บป่วย					
ระหว่างกลุ่ม	12.55	4	3.14	3.791	0.005*
ภายในกลุ่ม	326.91	395	0.83		
รวม	339.46	399			

ตารางที่ 5 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
2. กรณีคลอตุตร					
ระหว่างกลุ่ม	21.79	4	5.45	4.364	0.002*
ภายในกลุ่ม	493.16	395	1.25		
รวม	514.95	399			
3. กรณีทุพพลภาพ					
ระหว่างกลุ่ม	8.42	4	2.11	1.870	0.115
ภายในกลุ่ม	444.62	395	1.13		
รวม	453.04	399			
4. กรณีเสียชีวิต					
ระหว่างกลุ่ม	19.55	4	4.89	4.110	0.003*
ภายในกลุ่ม	469.56	395	1.19		
รวม	489.11	399			
5. กรณีสงเคราะห์บุตร					
ระหว่างกลุ่ม	22.20	4	5.55	4.036	0.003*
ภายในกลุ่ม	543.24	395	1.38		
รวม	565.44	399			
6. กรณีชราภาพ					
ระหว่างกลุ่ม	32.48	4	8.12	6.691	0.000*
ภายในกลุ่ม	479.37	395	1.21		
รวม	511.86	399			
7. กรณีว่างงาน					
ระหว่างกลุ่ม	16.64	4	4.16	3.453	0.009*
ภายในกลุ่ม	475.92	395	1.20		
รวม	492.57	399			
8. ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	15.40	4	3.85	4.361	0.002*
ภายในกลุ่ม	348.65	395	0.88		
รวม	364.04	399			

* $p < 0.05$

3.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีเจ็บป่วย ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีคลอดบุตร ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีทุพพลภาพ ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีเสียชีวิต ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีสงเคราะห์บุตร ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ และด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีว่างงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังข้อมูลที่ปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายด้าน

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
1. กรณีเจ็บป่วย					
ระหว่างกลุ่ม	0.51	2	0.26	0.300	0.741
ภายในกลุ่ม	338.95	397	0.85		
รวม	339.46	399			
2. กรณีคลอดบุตร					
ระหว่างกลุ่ม	2.02	2	1.01	0.782	0.458
ภายในกลุ่ม	512.93	397	1.29		
รวม	514.95	399			
3. กรณีทุพพลภาพ					
ระหว่างกลุ่ม	0.71	2	0.36	0.312	0.732
ภายในกลุ่ม	452.33	397	1.14		
รวม	453.04	399			
4. กรณีเสียชีวิต					
ระหว่างกลุ่ม	0.66	2	0.33	0.267	0.766
ภายในกลุ่ม	488.45	397	1.23		
รวม	489.11	399			

ตารางที่ 6 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
5. กรณีสงเคราะห์บุตร					
ระหว่างกลุ่ม	0.48	2	0.24	0.168	0.845
ภายในกลุ่ม	564.97	397	1.42		
รวม	565.44	399			
6. กรณีชราภาพ					
ระหว่างกลุ่ม	0.06	2	0.03	0.024	0.977
ภายในกลุ่ม	511.79	397	1.29		
รวม	511.86	399			
7. กรณีว่างงาน					
ระหว่างกลุ่ม	1.57	2	0.78	0.633	0.531
ภายในกลุ่ม	491.00	397	1.24		
รวม	492.57	399			
8. ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	0.04	2	0.02	0.020	0.980
ภายในกลุ่ม	364.01	397	0.92		
รวม	364.04	399			

* $p < 0.05$

3.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 จำแนกตามระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน พบว่า ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ที่มีระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีคลอดบุตร ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีสงเคราะห์บุตร ด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีชราภาพ และด้านสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมกรณีว่างงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังข้อมูลที่ปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน
มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวม จำแนกตามระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน เป็นรายด้าน

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
1. กรณีเจ็บป่วย					
ระหว่างกลุ่ม	5.70	3	1.90	2.254	0.082
ภายในกลุ่ม	333.76	396	0.84		
รวม	339.46	399			
2. กรณีคลอดบุตร					
ระหว่างกลุ่ม	12.70	3	4.23	3.339	0.019*
ภายในกลุ่ม	502.25	396	1.27		
รวม	514.95	399			
3. กรณีทุพพลภาพ					
ระหว่างกลุ่ม	2.88	3	0.96	0.846	0.469
ภายในกลุ่ม	450.15	396	1.14		
รวม	453.04	399			
4. กรณีเสียชีวิต					
ระหว่างกลุ่ม	7.66	3	2.55	2.101	0.100
ภายในกลุ่ม	481.44	396	1.22		
รวม	489.11	399			
5. กรณีสงเคราะห์บุตร					
ระหว่างกลุ่ม	13.31	3	4.44	3.182	0.024*
ภายในกลุ่ม	552.14	396	1.39		
รวม	565.44	399			
6. กรณีชราภาพ					
ระหว่างกลุ่ม	11.02	3	3.67	2.904	0.035*
ภายในกลุ่ม	500.84	396	1.26		
รวม	511.86	399			
7. กรณีว่างงาน					
ระหว่างกลุ่ม	16.64	4	4.16	3.453	0.009*
ภายในกลุ่ม	475.92	395	1.20		
รวม	492.57	399			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS</i>	<i>df</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>P</i>
8. ภาพรวม					
ระหว่างกลุ่ม	15.40	4	3.85	4.361	0.002*
ภายในกลุ่ม	348.65	395	0.88		
รวม	364.04	399			

* $p < 0.05$

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรสา ศรีอารีย์กุลชัย และเสาวภา เมืองแก่น (2566) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานคร เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนสำนักงานประกันสังคมเขต 11 มีระดับความรู้ความเข้าใจสิทธิประโยชน์ 7 กรณี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ตนพึงมีพึงได้รับ ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการดำเนินงานด้านการสื่อสารของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังขาดความทั่วถึง หรือไม่สามารถตอบสนองต่อพฤติกรรมกรรับรู้ข่าวสารของกลุ่มแรงงานได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ การใช้ช่องทางสื่อสารแบบดั้งเดิม หรือการนำเสนอข้อมูลในลักษณะที่เป็นทางการมากเกินไป อาจไม่สามารถดึงดูดความสนใจหรือสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนให้กับผู้ประกันตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ พฤติกรรมของผู้ประกันตนเองก็มีส่วนสำคัญต่อระดับการรับรู้สิทธิ โดยเฉพาะการขาดแรงจูงใจในการศึกษาหรือติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ ซึ่งผู้ประกันตนบางส่วนอาจมองว่าสิทธิดังกล่าวเป็นเรื่องที่ไกลตัว และอาจเกิดขึ้นได้เฉพาะในบางสถานการณ์ เช่น การเจ็บป่วยหรือเกษียณอายุ ส่งผลให้ขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับสิทธิที่ตนมี

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจ

เนื่องมาจากการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่เท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกทางเพศ และโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลจากช่องทางดิจิทัลที่เปิดกว้างในปัจจุบัน รวมถึงบทบาทของแรงงานชายและหญิงที่มีความใกล้เคียงกันมากขึ้น อาจเป็นปัจจัยที่ทำให้ไม่เกิดความแตกต่างในการรับรู้สิทธิประโยชน์ระหว่างเพศ สอดคล้องกับงานวิจัยของอรสา ศรีอารีย์กุลชัย และเสาวภา เมืองแก่น (2566) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานคร เขต 11 ผลวิจัยพบว่า เพศที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจสิทธิประโยชน์ทดแทนที่แตกต่างกัน

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 จำแนกตามอายุ พบว่าผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ ความแตกต่างด้านอายุ อาจส่งผลต่อระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์ เนื่องจากอายุสัมพันธ์กับประสบการณ์ชีวิตและความสนใจที่แตกต่างกันตามช่วงวัย ผู้ประกันตนที่อยู่ในช่วงใกล้เกษียณอาจให้ความสำคัญกับสิทธิประโยชน์กรณีชราภาพ ขณะที่ผู้ประกันตนวัยทำงานอาจมุ่งเน้นสิทธิกรณีเจ็บป่วย ว่างาน หรือคลอดบุตร ความสนใจเฉพาะด้านเช่นนี้ จึงมีแนวโน้มส่งผลให้เกิดความแตกต่างในการรับรู้สิทธิประโยชน์ตามช่วงอายุ สอดคล้องกับงานวิจัยของอรสา ศรีอารีย์กุลชัย และเสาวภา เมืองแก่น (2566) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานคร เขต 11 ผลวิจัยพบว่า อายุแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจสิทธิประโยชน์ทดแทนแตกต่างกัน งานวิจัยของลัดดาวรรณ วางมือ (2563) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนในจังหวัดสุโขทัย ผลวิจัยพบว่า ผู้ประกันตนที่มีอายุต่างกันมีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมทั้ง 7 กรณี แตกต่างกัน และงานวิจัยของนิลัมพร แต่งตั้ง (2560) ศึกษาเรื่อง การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของพนักงานบริษัทในเครือเออีอี ผลวิจัยพบว่า พนักงานบริษัทในเครือเออีอีที่มีอายุ ต่างกันมีระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมแตกต่างกัน

2.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตน มาตรา 33 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปราจีนบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ แม้ว่าระดับการศึกษามักสัมพันธ์กับความสามารถในการเข้าถึงและวิเคราะห์ข้อมูล (Ghanbari Khoshnood et al., 2022) แต่ผลการวิจัยครั้งนี้สะท้อนว่า ระดับการศึกษาของผู้ประกันตนไม่มีผลต่อระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากรูปแบบการสื่อสารข้อมูลของกองทุนประกันสังคมที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ ไม่ใช่ข้อมูลเชิงวิเคราะห์หรือเชิงลึก จึงส่งผลให้ผู้ประกันตนในทุกระดับการศึกษามีการรับรู้ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรสา ศรีอารีย์กุลชัย และเสาวภา เมืองแก่น (2566) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อสิทธิ

ประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานคร เขต 11 ผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจสิทธิประโยชน์ทดแทนแตกต่างกัน

2.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนมาตรา 33 จำแนกตามระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตน พบว่า ผู้ประกันตนมาตรา 33 ในจังหวัดปทุมธานีที่มีระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนต่างกันมีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในการสื่อสารข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ยังไม่สามารถสร้างความรู้ความเข้าใจให้เกิดขึ้นอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ไม่ว่าผู้ประกันตนจะอยู่ในระบบมานานเพียงใด หากไม่ได้รับข้อมูลในรูปแบบที่เข้าถึงง่ายและสอดคล้องกับพฤติกรรมการรับข่าวสารของแรงงาน ก็ย่อมไม่ก่อให้เกิดการเรียนรู้หรือจดจำสิทธิประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของชวลิต กนกพาณิชย์สกุล และเกษรินทร์ เรืองวารี (2564) ศึกษาเรื่อง การรับรู้สิทธิประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผลวิจัยพบว่า พนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีระยะเวลาการเป็นผู้ประกันตนแตกต่างกัน มีการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ควรมีการจัดทำชุดความรู้ที่เฉพาะเจาะจงตามช่วงวัยของผู้ประกันตน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตนมาตรา 33 อยู่ในระดับปานกลางในทุกด้าน โดยเฉพาะสิทธิกรณีทุพพลภาพ เสียชีวิต และว่างงาน ซึ่งมีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นอย่างชัดเจน อีกทั้งยังพบว่า การรับรู้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติตามช่วงอายุของผู้ประกันตน ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาและเผยแพร่ชุดความรู้ในลักษณะที่แบ่งกลุ่มเป้าหมายตามช่วงวัย เช่น กลุ่มวัยเริ่มต้นทำงาน (20-34 ปี) ควรได้รับความรู้เกี่ยวกับสิทธิกรณีว่างงานและสิทธิการคลอดบุตร กลุ่มวัยกลางคน (35-44 ปี) ควรเน้นสิทธิด้านการสงเคราะห์บุตรและสิทธิการรักษาพยาบาล ส่วนกลุ่มใกล้เกษียณอายุ (45 ปีขึ้นไป) ควรเน้นสิทธิกรณีชราภาพ การวางแผนการเกษียณ และการขอรับเงินบำนาญ ทั้งนี้ การจัดทำเนื้อหาในลักษณะเฉพาะกลุ่มจะช่วยเพิ่มความเชื่อมโยงของเนื้อหากับประสบการณ์ชีวิต และส่งผลให้ผู้ประกันตนตระหนักถึงสิทธิของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ควรพัฒนาระบบแจ้งเตือนเชิงรุก เพื่อการสื่อสารสิทธิประโยชน์ผ่านช่องทางออนไลน์อย่างต่อเนื่องและตรงกลุ่มเป้าหมาย จากข้อค้นพบในงานวิจัยที่ระบุว่า ผู้ประกันตนมีการรับรู้ต่ำในสิทธิที่ไม่ค่อยถูกใช้บ่อย เช่น การเบิกค่าตรวจครรภ์ การใส่แว่นสายตา หรือการรับเงินกรณีว่างงานจากเหตุสุดวิสัย อันสะท้อนถึงความจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลที่จำเพาะต่อสถานการณ์ของแต่ละบุคคล จึงเสนอให้สำนักงานประกัน

สังคมดำเนินการพัฒนาระบบการแจ้งเตือนสิทธิในเชิงรุกผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชัน SSO Connect, ระบบ SMS หรือ LINE Official Account โดยควรออกแบบข้อความให้เจาะจงตามข้อมูลของผู้ประกันตนแต่ละราย เช่น อายุ เพศ ระยะเวลาส่งเงินสมทบ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ เพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับข้อมูลที่ตรงกับสถานการณ์ของตนและเกิดความเข้าใจในสิทธิมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมให้เกิดการใช้สิทธิโดยชอบธรรม

1.3 ใช้เป็นฐานข้อมูลในพื้นที่สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตพื้นที่การศึกษาวิจัยไปยังจังหวัดอื่น หรือดำเนินการในระดับภูมิภาค/ระดับประเทศ เพื่อเพิ่มความครอบคลุมและทำให้ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ได้กว้างขวางมากขึ้น การวิจัยในอนาคตควรเลือกตัวอย่างจากจังหวัดที่มีความหลากหลาย เช่น จังหวัดอุตสาหกรรม เขตเมืองใหญ่ และพื้นที่ชนบท เพื่อนำมาเปรียบเทียบลักษณะการรับรู้สิทธิในบริบทที่แตกต่างกัน ข้อมูลเชิงพื้นที่ดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนการออกแบบนโยบายการประชาสัมพันธ์สิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของแต่ละพื้นที่

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40 เพื่อให้ได้ภาพรวมที่ครอบคลุมของแรงงานในระบบและนอกระบบ ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมทั้งผู้ประกันตนมาตรา 33 มาตรา 39 และมาตรา 40 โดยการศึกษาเปรียบเทียบระดับการรับรู้สิทธิประโยชน์ในแต่ละกลุ่มจะช่วยให้เข้าใจถึงข้อจำกัด ปัญหา และความต้องการที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการกำหนดแนวทางการสื่อสารสิทธิอย่างเหมาะสมตามบริบทของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- ขวัญรัตน์ เป้ารัมย์. (2560). *อิทธิพลของการรับรู้ และการมีส่วนร่วมที่มีต่อการยอมรับของประชาชนในงานบริการวิชาการแก่สังคมของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี* [วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. คลังปัญญามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. <https://www.repository.rmutt.ac.th/handle/123456789/158595>
- ชวลิต กนกพานิชย์สกุล, และเกษรินทร์ เรืองวาริ. (2564). *การรับรู้สิทธิประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนของพนักงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี* (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. <https://shorturl.asia/Qp4HK>
- ดนยา ชัยมงคล. (2554). *การรับรู้คุณค่าตรา “เอส แอนด์ พี” ของผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่* [ปัญหาพิเศษปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้]. <https://shorturl.asia/G8vJk>

- นิลัมพร แต่งตั้ง. (2560). การรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของพนักงานบริษัทในเครือเอเออี [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา].
<https://buuir.buu.ac.th/bitstream/1234567890/6695/1/Fulltext.pdf>
- พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533. (2533). ราชกิจจานุเบกษา. <https://shorturl.asia/zR3rW>
- การดี เทพคาย. (2564). การศึกษาระดับการรับรู้และความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ตอนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน [วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์]. สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
<https://km.nida.ac.th/th/images/PDF/research/paradeere164.pdf>
- ลัดดาวรรณ วาญมื่อ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้สิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนในจังหวัดสุโขทัย [ค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].
<https://ir.stou.ac.th/bitstream/123456789/10534/1/FULLTEXT.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2558). พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2558 (หน้า 17-27). กระทรวงแรงงาน. <https://www.mol.go.th/wp-content/uploads/sites/2/2021/02/5-พรบ.ประกันสังคม-ฉ.4-พ.ศ.-2558.pdf>
- สำนักงานประกันสังคม. (2544). แนวคิดและหลักการประกันสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานประกันสังคม. (2567). แผ่นพับกองทุนประกันสังคม. กระทรวงแรงงาน.
https://www.sso.go.th/wpr/download/download_by_pool_file/37781
- สำนักงานประกันสังคม. (2568). วารสารประกันสังคม ฉบับไตรมาสที่ 1 ปี 2568 (หน้า 12). กระทรวงแรงงาน. <https://my.ebook.cc/sso/2025/january-march/>
- สำนักงานแรงงานจังหวัดปราจีนบุรี. (2565). รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน จังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. 2565 (เดือนมกราคม-ธันวาคม). <https://shorturl.asia/7RBij>
- สำนักงานแรงงานจังหวัดปราจีนบุรี. (2566). รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน จังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. 2566 (เดือนมกราคม-ธันวาคม). <https://shorturl.asia/xCNIL>
- สำนักงานแรงงานจังหวัดปราจีนบุรี. (2567). รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงาน จังหวัดปราจีนบุรี รายปี พ.ศ. 2567 (เดือนมกราคม-ธันวาคม). <https://shorturl.asia/TH211>

อรสา ศรีอารีกุลชัย, และเสาวภา เมืองแก่น. (2566). ความรู้ความเข้าใจต่อสิทธิประโยชน์กองทุน
ประกันสังคมของผู้ประกันตนสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานคร เขต 11. *วารสารมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี (บัณฑิตศึกษา)*, 1(3), 45-56.

<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/gdjournal/issue/view/282/173>

Ghanbari Khoshnood, S., Sharifzadeh, G., Fattahi, R., & Taghizadeh, A. (2022). Measuring the
level of information literacy and the skills of using web-based information resources
among the students of Hamedan University of Medical Sciences. *Health and Medical
Research*, 2(3), 83-90. <https://brieflands.com/journals/chbs/articles/142864.pdf>